

אהרן (ארתור) זושה (סופיה) לנדס הי"ד ובנותיהם לנה לבנון ועדה גולדשמידט ז"ל.

אהרן לנדס נולד ב- 2 ביולי 1890 בבוריסלב, גליציה, לאביו גדליה (גוסטב) ואמו רחל (רגינה) לבית וואהל, והיה הצעיר מבין ארבעה אחים.

בהיותו נער בן 19 סיים את תעודת הבגרות ונרשם למגמת כימיה בטכניון בלבוב, לאחר שסיים את לימודיו בהצלחה החל להתמחות בהפקת נפט והתקבל לעבודה בפירמה "גליציה" שפעלה בבוריסלב, בהמשך פיתח שיטה ייחודית להפקת גזולין מנפט מבלי שזה יפסיד את סגולת הבעירה שלו, על שיטה זו רשם "פטנט" במשרד הפטנטים הפולני והוא נפוץ ברחבי העולם והפך לשיטה העיקרית לייצור גזולין, בכך נתן לנדס דחיפה משמעותית לפיתוח תעשיית הנפט בבוריסלב, עיירה שהייתה ידועה זה מכבר בתור בירת הנפט של גליציה.

במקביל לתחילת לימודיו בטכניון נשא אהרון לנדס לאשה את זושה לבית היימברג. זושה, נולדה בדרוהוביץ בשנת 1894 להוריה עו"ד ד"ר סלומון היימברג ואשתו מלבינה לבית הור, הבכורה מתוך 12 אחיות ואחיות.

משרתו הבכירה של בעלה בחברת הנפט "גליציה" אפשרה לה לחיות חיי רווחה מבלי שתצטרך לעבוד והיא הקדישה את חייה לגידול בנותיה לנה ועדה שנולדו בשנת 1920 ו-1924. הזוג ובנותיהם הרבו לנסוע לחופשות בעיירות נופש ומרפא כדוגמת סקולה וקריניצה וביתם המרווח בשכונת וולנקה בבוריסלב היה פתוח לאירוח המשפחה המורחבת שהגיעו לעיתים תכופות לשהות במחיצתם.

כשהתקרב הצבא הנאצי לאזור בסוף יוני 1941 ועם נסיגת הצבא הרוסי, מספר חברים ומכרים נמלטו ממרכז העיירה אל ביתם המרווח של אהרן וזושה לנדס מכיוון שזה שכן בשכונת וולנקה המרוחקת ממרכז העיירה ושם חשבו למצוא מפלט מאימת המלחמה הממששת ובאה אך ב- 1 ביולי 1941 כבש הצבא הנאצי את בוריסלב, אל הווילה של משפחת לנדס הגיעו שוטרים אוקראינים, ביצעו חיפוש ברחבי הבית והחרימו חפצים יקרי ערך וכלי מטבח.

באותו הלילה הגיעו השוטרים שנית אל הווילה ורשימת שמות בידיהם, הם הורו לאהרן לנדס להתלבש ולהתלוות עמם לתחנת המשטרה לצורך 'חקירה', מכיוון שיהודי בוריסלב לא חוו פוגרום נאצי בעבר לא העריכו כלל יושבי הבית את העתיד להתרחש, אשתו זושה, שלא חשדה לרגע שעל בעלה נגזר דין מוות, החליטה להתלוות אליו לתחנת המשטרה, זו הייתה הפעם האחרונה שמישהו ראה אותם בחיים.

אהרן וזושה לנדס היו בין 200 היהודים הראשונים בבוריסלב שנרצחו באותו בוקר, 2 ביולי 1941, בפוגרום הראשון תחת המשטר הנאצי ע"י קבוצה גדולה של תושבים אוקראינים ופולנים שקיבלו גיבוי מלא מהמשטרה המקומית ומחייילים נאצים יימח שמם. באותו יום בדיוק מלאו לאהרן לנדס 51 שנה בדיוק.

ימים ספורים לאחר הפוגרום עברו הבנות לנה ועדה לנדס להתגורר בבית קרובי משפחה בעיירה סמוכה. במהלך שנת 1942, החליטו לנה ועדה לנדס על דעת עצמן לברוח ולהסתתר, ביחד עם חברתן בלנקה בורג, הן אימצו לעצמן זהויות בדויות של נערות נוצריות ובנו סיפורי כיסוי וכך הצליחו להגיע לורשה ולהנפיק תעודות זהות מזויפות. בשנות המלחמה עבדו עבודות חקלאיות שונות בחוות של כפריים גויים ברחבי גליציה וכך עברו ממקום למקום עד תום המלחמה מבלי שאיש גילה את יהדותן.

לנה ז"ל פגשה את בעלה יצחק לבנון במחנה עקורים בעיירה ביריש גמיין בגרמניה שם שהה בשליחות מטעם הסוכנות היהודית, הם התחתנו, עלו לארץ והתיישבו בקיבוץ משמר השרון, לזוג נולדו 3 בנות.

עדה ז"ל התחתנה עם שמריהו גולדשמידט (גולן) ונולדו להם 2 בנות.